

दैनिक

लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

वर्ष ३८ | अंक ७७ | बुटवल | २०८२ चैत ०३ गते, मंगलबार

नेपाल संवत् ११४६ | Tuesday March 17, 2026

पृष्ठ ४

मूल्य रु. ६ मात्र

Lumbini

डढेलोबाट जोगिऔं र जोगाऔं

- सुख्खायाम तथा पतभरको समयमा डढेलो लाम्न सक्छ,
 - डढेलोले मानिस, वन्यजन्तु र पर्यावरणमा गम्भीर असर पार्न सक्छ, डढेलोबाट जोगिन ।
 - जथाभावी रूपमा वन तथा जङ्गल क्षेत्रमा आगो नबालौं,
 - सुक्खा घाँस पातजस्ता ज्वलनशील वस्तु सुरक्षितरूपमा व्यवस्थापन गर्ौं,
 - चुरोट, बिडी, आगोका भिक्ला भएका वस्तु जथाभावी नफालौं,
 - डढेलोविरुद्ध समुदायस्तरमा सचेतना फैलाऔं
 - डढेलो देखिएमा तत्काल सम्बन्धित निकायमा जानकारी गराऔं ।
- वन जोगाउ र बातावरण संरक्षणमा योगदान दिऔं ।

नेपाल सरकार विज्ञापन बोर्ड

चुनाव नलड्ने सिके राउतको घोषणा

बुटवल । जनमत पार्टीका अध्यक्ष सिके राउतले प्रतिनिधिसभा निर्वाचनमा पराजयपश्चात् संसदीय राजनीतिबाट टाढा रहने उद्घोष गरेका छन् । अब आइन्दा कुनै पनि संसदीय चुनावमा भाग नलिने उनको भनाइ छ ।

सामाजिक सञ्जालमा स्टायस लेख्दै उनले संसदीय राजनीतिबाट सन्यास लिने तर संघर्षको राजनीति जारी राख्ने बताएका हुन् । पार्टीलाई आवश्यकता रहेसम्म नेतृत्व दिँदै अगाडि बढाउने उनले उल्लेख गरेका छन् । यसअघि दुईपटक व्यक्तिगत इच्छाविपरीत संसदीय चुनाव लडेको राउतले दाबी गरेका छन् ।

उनी लेख्छन्-‘दुईपटक व्यक्तिगत इच्छाविपरीत संसदीय निर्वाचन लडेँ, एक पटक जीतें, एक पटक

हारें । तर दुईटै पटक निर्वाचनमा भाग लिने निर्णयबाट खुशी नै छु ।’

आफूले जनमत पार्टीको नेतृत्व पनि अनिच्छापूर्वक स्वीकारेको राउतको भनाइ छ । उनले लेखेका छन्-‘२०७५ सालमा ‘स्वतन्त्र मधेश गठबन्धन’ लाई सरकारले बिलकुलै कुनै काम गर्न नदिए पछि र जनतामा जान पूर्णतः रोक लगाए पछि पार्टी खोल्नु पर्यो भनेर हामीले निर्णय गर्यौं । सो पार्टीको अध्यक्ष बन्नका लागि नरेन्द्र प्रसाद चौधरीज्यू सहितका साथीहरूलाई जनकपुरमा बोलाएर पटक-पटक कनिष्ठ गरे । उहाँहरूले न माने पछि म आफैँ जनमत पार्टीको अध्यक्ष बन्नुपरेको थियो ।’

यसपटक पनि आफू चुनाव लड्न नचाहेको उनले बताएका छन् ।

श्रेष्ठको नियुक्ति र अर्यालको सिफारिस फिर्ता लिन आग्रह

बुटवल । आम जनता पार्टी (आजपा) का अध्यक्ष प्रभु साहले सरकारलाई पछिल्ला दुई निर्णय फिर्ता लिन आग्रह गरेका छन् । राष्ट्रियसभामा ओमप्रकाश अर्यालको नाम सिफारिस गर्ने निर्णय र आदर्श श्रेष्ठलाई राष्ट्रिय प्रकृति संरक्षण कोषको अध्यक्षमा नियुक्त गर्ने निर्णय फिर्ता लिन उनले सरकारलाई भनेका हुन् ।

जेनजी विद्रोहको जगमा बनेको सुशीला कार्की नेतृत्वको सरकारले आफ्ना आसेपासेलाई राज्यका महत्त्वपूर्ण निकायमा भर्ती गर्ने निर्णय गर्नु उचित नरहेको उनको आग्रह छ ।

‘निर्वाचन गराउने प्रधान दाथिव बगेको सरकारले निर्वाचन सम्पन्न गरेर अब बहिर्गमनको बेलामा भने जेनजी विद्रोहको मूल मर्ममाथि नै प्रहार हुने गरि सुशासनलाई धज्जी उडाउँदै आफ्ना आसेपासेलाई राजनीतिक नियुक्ति दिलाउनु निन्दनीय छ,’ उनले सामाजिक सञ्जालमा लेखेका छन्-‘निर्वाचन गराउने जिम्मेवारी पाएका गृहमन्त्री ओमप्रकाश अर्याल सत्ताबाहिर बस्न नचाहेर आफूसम्मिलित मन्त्रिपरिषद्बाट राष्ट्रिय सभामा मनोनित हुन सिफारिस हुनु पनि अर्को लाजको विषय हो ।’

प्रधानमन्त्री कार्कीले आफ्नो पीए आदर्श श्रेष्ठलाई जाँदाजोदै राष्ट्रिय प्रकृति संरक्षण कोषको अध्यक्षमा नियुक्त गर्नु सुशासन र पारदर्शीताको उग्रहास भएको पनि उनले बताएका छन् ।

यसका साथै अध्यक्ष साहले जेनजी आन्दोलनको

छानिबिन गर्न बनेको जाँचबुझ आयोगको प्रतिवेदन सार्वजनिक गर्न माग गरेका छन् ।

‘सरकार प्रमुख त्यो प्रतिवेदन सार्वजनिक गर्नुको साटो आफ्ना आसेपासेलाई राज्यका निकायमा भर्ती गर्ने व्यस्त हुनु लज्जाको विषय हो,’ उनी लेख्छन्-‘सुशीला कार्कीलाई यी दुवै निर्णय फिर्ता लिन र तत्काल जाँचबुझ आयोगको प्रतिवेदन सार्वजनिक आग्रह गर्दछु ।’

गृहमन्त्री ओमप्रकाश अर्याललाई राष्ट्रियसभा सदस्यमा मनोनयन गर्नका लागि मन्त्रिपरिषद् बैठकले आइतबार नै सिफारिस गरेको थियो । तर, सोमबार अपराह्नसम्म उक्त सिफारिसको पत्र राष्ट्रपति कार्यालयमा पुगेको छैन । त्यहीँ पत्र नपुगेपछि त्यहीँबाट हुनुपर्ने मनोनयनको सूचना संसद् सचिवालयले पाउने भन्नु कुनै भएन ।

राष्ट्रपतिबाट राष्ट्रियसभा सदस्यमा मनोनयन हुने दुईमध्ये एक पद रिक्त छ । आइतबार मन्त्रिपरिषद्को बैठकले गुल्मी स्थायी ठेगाना भएका गृहमन्त्री अर्यालको नाम सिफारिस भएको जानकारी स्वयं उनले सञ्चारकर्मीहरूलाई दिएका थिए ।

राष्ट्रियसभामा रिक्त अन्य सदस्य निर्वाचनबाट निर्वाचित भएर पनि शपथ भइसकेको छ । तर, राष्ट्रपतिबाट मनोनयन हुनुपर्ने सदस्य भने हालसम्म रिक्त छ ।

» बाँकी ३ पेजमा

वन डढेलो नियन्त्रण गर्न दस्ता

नेपालमा डढेलोका कारण प्रत्येक वर्ष करिब १ लाख ७० हजार हेक्टर वन क्षेत्र प्रभावित हुने अनुमान छ ।

लुम्बिनी संवाददाता

अर्घाखाँची

अर्घाखाँची जिल्लामा वन क्षेत्रमा बढ्दो डढेलो जोखिमलाई ध्यानमा राख्दै ‘वन डढेलो सचेतना तथा व्यवस्थापन सप्ताह २०८२’ को औपचारिक शुभारम्भ गरिएको छ ।

वन डढेलो नियन्त्रण तथा डढेलोबाट हुन सक्ने क्षति न्यूनीकरणका लागि योजनाबद्ध रूपमा विभिन्न कार्यक्रमहरू सञ्चालन गर्न थालिएको डिभिजन वन कार्यालयका सूचना अधिकारी केशर खड्काले जानकारी दिए ।

सप्ताहको अवसरमा वन डढेलो नियन्त्रण र जोखिम व्यवस्थापनलाई प्रभावकारी बनाउन विशेष वन डढेलो नियन्त्रण दस्ताको नियुक्ति गरिएको छ । डिभिजन वन कार्यालयको नेतृत्वमा गठन गरिएको उक्त दस्तामा १२ सदस्यीय टोली रहने व्यवस्था मिलाइएको छ । टोलीलाई आवश्यक उपकरण तथा भिनी दमकलसहित तयारी अवस्थामा राखिएको छ ।

डिभिजन वन कार्यालयका सूचना अधिकारी केशर खड्काका अनुसार उक्त १२ सदस्यीय टोलीलाई जेठ मसान्तसम्म जिल्लाभर परिचालन गर्ने गरी व्यवस्थापन मिलाइएको छ । डढेलोको जोखिम बढी हुने समयलाई लक्षित गरी टोलीलाई विभिन्न

वन क्षेत्रमा निगरानी तथा तत्काल नियन्त्रणका लागि खटाइने उनले जानकारी दिएका छन् ।

सप्ताहको सुरुवातसँगै सरोकारवाला निकायबिच अन्तरक्रिया कार्यक्रम पनि आयोजना गरिएको थियो । कार्यक्रममा वरिष्ठ वन अधिकृत सन्तबहादुर थिङ, रामबहादुर घलान, भू तथा जलाधार कार्यालयका प्रमुख राकेश कुँवर, अधिकृत अरुण आचार्यलगायत स्थानीय तहका प्रतिनिधि, सुरक्षाकर्मी, सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहका प्रतिनिधि तथा अन्य सरोकारवालाहरूको सहभागिता रहेको थियो ।

अन्तरक्रियामा वन डढेलोको कारण, यसको प्रभाव तथा रोकथामका उपायबारे छलफल गरिएको थियो । सहभागीहरूले वन डढेलो नियन्त्रणमा सरकारी निकायसँगै स्थानीय समुदायको सक्रिय भूमिका अत्यन्त महत्त्वपूर्ण हुनेमा जोड दिएका थिए ।

यसै अवसरमा वन डढेलोसम्बन्धी तथ्यांक संकलन र सूचना व्यवस्थापनलाई व्यवस्थित बनाउन नयाँ डिजिटल प्रणाली पनि सञ्चालनमा ल्याइएको छ । जिल्लाभित्र रहेका ६ वटै सर्बडिभिजन वन कार्यालयहरूले वन डढेलोसम्बन्धी घटना भएको २४ घण्टाभित्र अनलाइन प्रणालीमा प्रविष्टि गर्ने व्यवस्था मिलाइएको छ ।

‘वन डढेलो रिपोर्टिङ २०८२/०८३’

नामक अनलाइन सिट सञ्चालनमा ल्याइएपछि डढेलोसम्बन्धी तथ्यांक समयमै संकलन हुने र आवश्यक निर्णय लिन सहज हुने अपेक्षा गरिएको छ ।

वन संरक्षण, जैविक विविधता र वातावरणीय सन्तुलन कायम राख्न वन डढेलो नियन्त्रण महत्त्वपूर्ण हुने भएकाले सम्बन्धित निकायले सबैलाई सतर्कता अपनाउन आग्रह गरेको छ । साथै वन क्षेत्रमा डढेलो देखिएमा तत्काल जानकारी गराएर नियन्त्रणमा सहयोग गर्न स्थानीयवासीसँग अनुरोध गरिएको छ ।

विज्ञहरूका अनुसार नेपालमा लामै ९० प्रतिशतभन्दा बढी डढेलो मानवीय कारणबाट हुने गरेको छ । घाँस उम्राउन जानीजानी आगो लगाउने, सिकार गर्न वनमा आगो लगाउने तथा लापरवाहीका कारण डढेलो फैलिने गरेको छ ।

वन विभागका अनुसार नेपालमा डढेलोका कारण प्रत्येक वर्ष करिब १ लाख ७० हजार हेक्टर वन क्षेत्र प्रभावित हुने अनुमान छ । यसले वनस्पति, वन्यजन्तु, जडीबुटी स्रोत तथा स्थानीय जीविकोपार्जनमा गम्भीर असर पारिरहेको छ ।

विज्ञहरूले डढेलो नियन्त्रणका लागि समुदाय-आधारित वन व्यवस्थापन, आधुनिक निगरानी प्रणाली र कडा कानुनी कार्यान्वयन आवश्यक रहेको बताएका छन् ।

रूपन्देहीबाट प्रतिनिधिसभामा १२ सांसद : को कसरी पुगे ?

प्रत्यक्षमा पाँचजटै क्षेत्र जितेको रास्वपाबाट मात्रै ११ सांसद छानिएका छन् भने राप्रपाबाट एक जना छन् । जसमध्ये महिला ५ जना र पुरुष ७ जना छन् ।

आचार्य प्रविष

बुटवल

केन्द्रीय राजनीतिमा बलियो प्रभाव पार्ने एमाले, काग्रेस, राप्रपाका नेताहरूको गुह जिल्ला अहिलेको परिस्थितिमा पनि बलियो राजनीतिक केन्द्र बन्ने निश्चित भएको छ । किनकी यहीँबाट संघीय संसदमा १२ जना सांसदहरू पुग्दैछन् । ५ निर्वाचन क्षेत्र रहेको रूपन्देहीमा अन्य ७ जना समानुपातिकबाट पर्दा रूपन्देहीमा १२ सांसद पुग्न सफल भएका हुन् ।

समानुपातिकको अन्तिम मतगणनाअनुसार ६ वटा दल रास्वपा, काग्रेस, एमाले, नेकपा, श्रम संस्कृति र राप्रपाले श्रेसहोल्ड’

कटाएका छन् । यी पार्टीले आफ्ना समानुपातिक उम्मेदवार ठुगो लगाएपछि रूपन्देहीमा १२ सांसद छिर्ने पक्का भएका हुन् । सबै क्लस्टर मिलउँदै जाँदा रास्वपाले समानुपातिकबाट पनि रूपन्देहीबाट ५ जना सांसद पाएको छ भने राप्रपाले १ सांसद पाएको छ । राप्रपाबाट तारिह अलि छानिएका छन् ।

प्रत्यक्षबाट को-को ?

रूपन्देहीका सबै पाँच निर्वाचन क्षेत्रबाट “राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा)” का उम्मेदवार विजयी भएका छन् । रूपन्देही-१ मा सुनिल लम्साल ले ५४ हजार ८४५ भोट लिएर निकटतम प्रतिद्वन्द्वी नेपाली काग्रेसका हिराबहादुर खत्रीलाई भण्डै ४२ हजार ८६३ मतले पराजित गर्दै जित हासिल गरे ।

रूपन्देही-२ मा सुलभ खरेल ले ५६ हजार ५५० भोट

प्राप्त गरे र एमालेका विष्णुप्रसाद पौडेललाई अत्यधिक मत अन्तर (लगभग ४३ हजार ६८९) ले हराए । रूपन्देही-३ मा डा. लेखजंग थापा ले ५८ हजार ८१४ भोट लिए, उनका सबै प्रतिस्पर्धीले १० प्रतिशत मत पनि नपाउँदा निकटतम प्रतिद्वन्द्वी सुशील गुरुङलाई करिब ५० हजार ३७९ मतले पराजित गरे ।

रूपन्देही-४ मा कन्हैया बनिर्वाँ ले २८ हजार ०६६ भोट लिएर नेकपा एमालेका प्रमोदकुमार यादवलाई करिब ७ हजार ८०४ मतले पराजित गरे । रूपन्देही-५ मा तौफिक अहमद खान ले ३८ हजार ८०६ भोट प्राप्त गर्दै एमालेका खिमलाल भट्टराईलाई करिब २५ हजार ७०६ मतले पराजित गर्दै जित हात पारे । यी सबैजना पहिलोपटक संसद छिर्दैछन् ।

रास्वपाबाट यी अनुहार छिर्दैछन् सांसद

प्रत्यक्षमा ५ सिट नै जितेको रूपन्देहीबाट ५ जना समानुपातिक सांसदहरू छानिएका छन् । पार्टीमा लामो समयदेखि नै क्रियाशिल रहेकादेखि निर्वाचनको समयमा पार्टी परित्याग गरेर प्रचारमा लाग्नेहरू संसदमा पुगे भएका हुन् । खसआर्यबाट श्रद्धा कुँवर, मञ्जु भुसाल, जानु पौडेल, मधेशी महिलाबाट पुनमकुमारी अग्रवाल, दलिततर्फ अमृता बिकको नाम रास्वपाले निर्वाचन आयोगमा पठाएको हो ।

व्यवसायी पुनमकुमारी अग्रवाल

मधेशी महिला कोटाबाट संसद छिर्ने लागेकी पुनमकुमारी अग्रवाल रूपन्देहीको भैरहवाकी युवा उद्यमी, समाजसेवी । उनी राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीमा आबद्ध रहेर उद्यमसँगै राजनीति अघि बढाइरहेकी छन् । मेडिकल बायोलेजीमा स्नातकोत्तर अध्ययन गरेकी उनी दानेदार अर्गानिक मल उद्योगकी सञ्चालक पनि हुन्, जसले किसान र माटोको स्वास्थ्य सुधारमा काम गर्दै आएको छ ।

» बाँकी ३ पेजमा

सम्पादकीय

डढेलो रोकने अभियान

नेपालमा हरेक वर्ष डढेलोले ठूलो धनजनको नोकसान हुँदै आएको छ । खासगरी सुख्खायाम फागुनदेखि जेठसम्म एक गम्भीर समस्याको रुपमा देखिएको छ । डढेलोले जैविक विविधताको विनाश, वायुमण्डलमा प्रदूषण र मानव बस्तीलाई जोखिममा पार्छ । यद्यपी यसले गर्ने क्षतिको प्रष्ट लेखाजोखा नभए पनि वातावरण र मानव समाजलाई विनाशको मार्गमा पुऱ्याउने भएकाले रोकथामका उपायहरु अवलम्बन गरिए पनि ती उपाय कामयाव हुनसकिरहेका छैनन् ।

नेपालमा ९६ प्रतिशत डढेलो मानवीय कारणले हुने गरेको छ । नयाँ घाँस पलाउने लोभमा, चुरोटका टुटा फालेर, वनभोज जाँदा आगो ननिभाउँदा र अरिङ्गाल पोल्दा छाडेको आगोले डढेलो लामे गरेको अध्ययनहरुले देखाएका छन् । डढेलो नियन्त्रण समुदायको सहभागिता विना सम्भव छैन । समुदायको सहभागिता गराइ डढेलो नियन्त्रण अभियान अधि बढाउनुपर्छ । डढेलो लाग्नुपहिले नै पूर्व तयारीका कार्यक्रमले नियन्त्रण अभियान प्रभावकारी हुनसक्छ । वनमा अग्निरेखा बनाउने र अग्निरेखामा भएका पातपतिङ्गर हटाउने बेला हो यो । रूपन्देहीको देवदहका सामुदायिक वनहरुले डढेलो नियन्त्रण अभियान चलाएका छन् । सामुदायिक वनको सक्रियताले समुदायको परिचालन गर्छ । सामुदायिक वनमा अग्निरेखा बनाउने र अनिरेखामा पातपतिङ्गर हटाउने काम सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहले गर्न सक्छन् ।

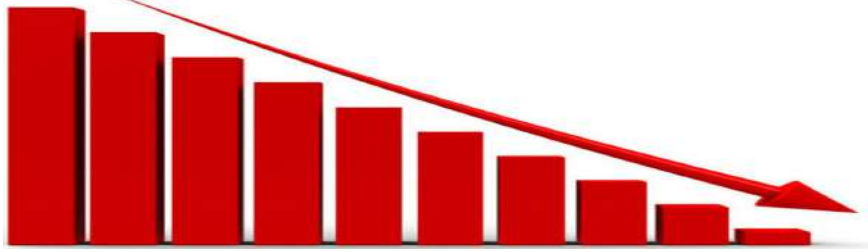
वनमा सुकेका र ढलापडा काठ निकाल्न बेलैमा ध्यान दिने हो भने डढेलोको क्षति न्यूनीकरण गर्न सकिन्छ । वनमा ढलापडा काठ ननिकाल्दा हामीलाई आवश्यक काठ सहजै पाउन सकिरहेका छैनौ । अहिले विदेशबाट काठ आयात हुन थालेको छ । ढलापडा काठ निकाल्न नीतिगत समस्या भए नीतिगत सुधारमा प्राथमिकता नयाँ सरकारले दिनुपर्छ । कार्यशैलीगत विषयमा पनि सुधार गर्न आवश्यक छ । कर्मचारीलाई काम गर्दा हतोत्साहित पार्ने प्रवृत्ति मौलाउँदा नतिजामुखी काममा समस्या देखिन थालेका पनि छन् ।

राष्ट्रिय वनमा समुदायको परिचालन सहज नभएको अवस्थामा सरकारले नै लगानी बढाउने र समुदायको परिचालनमा जोड दिन आवश्यक छ ।

डढेलो नियन्त्रणका लागि समुदायको परम्परागत ज्ञान र सीपलाई प्रयोग गरेर अधि बढ्दा आर्थिक व्ययभार समेत कम पर्छ । समुदायको ज्ञान र सीप प्रयोग गर्दा उनीहरूलाई अपनत्व बढ्छ । कम बजेटमा पनि नतिजामुखी काम गर्न सकिन्छ । वन ऐन २०७६ मा डढेलो लगाउनेलाई क्षतिको बिगो असुल गरी तीन वर्ष कैद वा ६० हजार जरिवाना वा दुवै सजाय हुने व्यवस्था छ । यो कानुनी व्यवस्थाको कार्यान्वयनलाई कडाइ गर्दा डढेलो नियन्त्रणमा बल पुग्न सक्छ ।

नेप्से परिसूचक

२६ अङ्कले घट्यो

काठमाडौँ । नेपाल स्टक एक्सचेन्ज (नेप्से) परिसूचकमा सोमबार दोहोरो अङ्कको गिरावट देखिएको छ । नेप्से परिसूचक २६ दशमलव ०७ अङ्कले घटेर दुई हजार ७९८ दशमलव ८३ को बिन्दुमा कायम भएको हो । यो शून्य दशमलव ९२ प्रतिशतको गिरावट हो ।

३४५ कम्पनीको तीन करोड सात लाख ९० हजार २११ किता शेयर एक लाख दुई हजार ७५९ पटक खरिदबिक्री हुँदा रु ११ अर्ब ९७ करोड ४६ लाख ९६ हजार ८८ बराबरको कारोबार भएको नेप्सेले जनाएको छ ।

कारोबारमा उत्पादन तथा प्रशोधन समूहको उपसूचक शून्य दशमलव २५ प्रतिशतले बढेको छ भने अरू सबै समूहको उपसूचक घटेको छ । बैङ्किङ एक दशमलव ६१, विकास बैङ्क शून्य दशमलव ८४, वित्त शून्य दशमलव ७१, होटल तथा पर्यटन शून्य दशमलव २६, जलविद्युत् शून्य दशमलव ६१, लगानी एक दशमलव ५२ र जीवन बिमा समूह शून्य दशमलव

९४ प्रतिशतले घटेको छ । लघुवित्त शून्य दशमलव ९५, म्युचुअल फन्ड शून्य दशमलव ४६, निर्जीवन बिमा शून्य दशमलव ४५, व्यापार एक दशमलव ०९ र अन्य समूह एक दशमलव ०९ प्रतिशतले घटेको छ । सलपा विकास बैङ्क लिमिटेड, रिलायन्स स्पिनड मिल्स लिमिटेड, अपर हेवाखोला हाइड्रोपावर कम्पनी लिमिटेड र सोलु हाइड्रोपावर लिमिटेडको शेयर मूल्यमा आज सकारात्मक सर्किट लागेको छ । सबैभन्दा धेरै गुमाउनेमा भने सिद्धार्थ इन्क्वटी फन्डको शेयर मूल्य चार दशमलव ३९ प्रतिशतले घटेको छ ।

कारोबार रकमका आधारमा सबैभन्दा धेरै आँखुखोला जलविद्युत् कम्पनी लिमिटेडका रु ६८ करोड ७७ लाख २४ हजार ७६१ बराबरको कारोबार भएको छ । कारोबार भएका शेयर संख्याका आधारमा भने सबैभन्दा धेरै नेसनल हाइड्रोपावर कम्पनी लिमिटेडको २२ लाख ७२ हजार २४५ किता शेयर किनबेच भएको नेप्सेले जनाएको छ ।

२०८२ चैत ०३, गते मंगलबार

Monday March 17, 2026

मतदाताको एकलव्य चाहनापछि

चक्रव्यूहमा नेपाल !

देवप्रकाश त्रिपाठी

मतदाताको विवेकीय निर्णय हुन सकेन, साउदी अरब, बहराइन, युएई, कुवेत, ओमान र युक्रेनका जनताले भैं अर्काको निम्ति देश जोखिम र त्रासमा रहनुपर्ने चिन्ता थपिएको छ । देशको पक्षका सन्देश र चाहनालाई उपेक्षा गरेर नेपाली मतदाता यतिबेला औधी खुशी भएका छन्, त्यसैले यतिबेला महान् नेपाली दार्शनिक रूपचन्द्र विष्टको स्मरण धेरै देशभक्त नेपालीलाई भर्झहेको हुनुपर्छ ।

प्रजातन्त्रको सुन्दरतम पक्षमध्ये एक मतदाताको मत बदल्ने क्षमतालाई मानिन्छ । मुलुक र समाजको आवश्यकता अनुरूप नीति बदल्न सक्ने/जान्ने नेतृत्वलाई गतिशील ठानिएजस्तै मुद्दा बुझेर मत बदल्न सक्ने मतदातालाई योग्य र चेतनशील मानिन्छ । नेतृत्व र मतदाता बदलिने विषयचाहिँ स्थीर हुनुपर्छ, जस्तै सार्वभौमिक सर्वोच्चता, राष्ट्रियता, राष्ट्रिय एकता, सामाजिक सद्भाव, भौगोलिक अखण्डता, जनहित, राष्ट्रिय समृद्धि, स्वसंस्कृति, स्वधर्म, परम्परा, भाषा, मौलिक एवम् जन उपयोगी वैज्ञानिक शिक्षा प्रणाली र राष्ट्रिय स्वाभिमान जस्ता विषयहरू उपेक्षित हुने प्रकारले बदलिने छुट नेतृत्व र मतदाता दुबैलाई हुँदैन । सधैं र सबै मतदाताको मत र नेतृत्वको सोंच उल्लिखित विषयहरूमा केन्द्रीत रहनुपर्छ, यसबाट स्वस्थित हुने छुट कसैलाई हुँदैन ।

तथापि, मतदाताले आफ्नो विवेक (conscience) प्रयोग गर्न नसक्दा गलत मतदानकै कारण संसारमा अनेकौँ अस्वाभाविक र अप्रिय घटना पनि निर्मितएका छन् । फिलिपिन्समा मार्कोस, जिम्बाबेमा रोबर्ट मुगाबे, जर्मनीमा हित्लर र इटालीमा मुसोलिनी जस्ता तानाशाहहरूको उत्पत्ति जनताको मतबाट नै भएको थियो भने पूर्वी युरोपको समृद्ध मुलुक युक्रेनले वर्तमानमा भोगिरहेको बर्बादीको मूल कारण पनि मतदाताले ठीक समयमा विवेक नपुऱ्याउनाले नै हो । एक समयको सार्वभौम मुलुक सिक्किमले आफ्नो सार्वभौमिकता गुमाउनुमा पनि त्यहीँका मतदाताको भूमिका मुख्य जिम्मेवार रहेको छ । मतदातामा विवेकीय क्षमताप्रति विश्वस्त हुन नसकिने भएकोले हुनुपर्छ संयुक्त राज्य अमेरिकाले आम जनतालाई मतदाता चुन्ने अधिकार मात्र निश्चित गरिदिएको छ । योग्य व्यक्ति चुनिन मतदाता योग्य हुनुपर्छ भने अवधारणा स्थापित गर्दै अमेरिकाले इलेक्टोरल कलेजका माध्यमबाट कार्यकारी प्रमुख निर्वाचित हुने अभ्यास गर्दै आएको हुनुपर्छ । मानिसले ख्याति आर्जन गर्नु र राज्य सञ्चालनका निम्ति योग्य हुनु दुई भिन्न पक्ष हुन् । मानिस गायक बनेर,

नृत्य गरेर, जोकर बनेर, लेखेर, धन आर्जन गरेर, व्यापार बनेर, अभिनेता या अभिनेत्री भएर, हास्य कलाकार बनेर या यसै सर्जनात्मक अनेक कार्य गरेर ख्याति आर्जन गर्न सक्छन्, चर्चित बन्न सक्छन् । एउटा विधामा ख्याति आर्जन गरेका ब्यक्तिले आफ्नो ख्यातिलाई दुरुपयोग गर्दै असम्बन्धित क्षेत्रमा प्रवेश गर्दा त्यसले अनपेक्षित र अस्वाभाविक परिणाम ल्याउन सक्छ । कलाकारितामा सफल व्यक्ति राजनीतिमा सफल बन्न सक्दै नसक्ने होइन, तर राजनीतिलाई नै रङ्गमन्च बनाउने गरि कलाकारहरूको राजनीतिमा धुइरो लाम्न थाल्यो भने त्यसले निम्त्याउनेचाहिँ केवल विपत्ति मात्र हो । आजको युक्रेनको बर्बादी हास्यकलाकारलाई मतदानमार्फत् राज्य जिम्मा लगाएपछि नै सुरु भएको हो ।

नेपाली मतदाताले नेपालकै पहिलो आम निर्वाचन (विक्रम सम्वत् २०१५ साल) मा दुईतिहाई बहुमतको भारी नेपाली काङ्ग्रेसलाई बोकाएका थिए । तर डेढ वर्षपछि आफैँले निर्वाचित गरेको सरकारलाई राजाले भङ्ग गरिदिँदा उक्त कदमविरुद्ध सडकमा उत्रने मानिसको संख्या हातको औँला बराबर पनि भएनन् । डेढ वर्षमै नेपाली मतदाताको मत किन त्यसरी बदलिएको थियो भने विषयमा बौद्धिक समुदायले अनुसन्धान गर्न आवश्यक नदेखेका भए पनि काङ्ग्रेस पार्टी स्वयमले त्यसको निर्मम समीक्षा गर्नुपर्ने थियो, गरेनन् । केवल 'राजा महेन्द्रको महत्वाकाङ्क्षी कदम' विशेषण लगाएर उक्त सन्दर्भलाई बुझ्ने/बुझाउने काम हुँदै आएको छ ।

राजाको सक्रिय शासन भएकोले पञ्चायतकालमा आम चुनावको खासै अर्थ थिएन, तथापि २०४३ सालमा भएको आम निर्वाचनमा जनपक्षीय शब्दको हेल्मेट (सुरक्षा कवच) लगाएर पञ्चायती व्यवस्थाविरोधीले निर्वाचनमा सहभागिता जनाउँदा पनि कतिपय जिल्लाका मतदाताले मत बदलेका थिए । पञ्चायतको अन्त्य भएर संसदीय प्रजातान्त्रिक प्रणालीको अभ्यास भएयता मूलतः दुईपटक अनपेक्षित ढङ्गले मतदाताद्वारा मत बदलेको देखियो - वि सं २०६४ र २०८२ मा । प्रजातान्त्रिक पद्धतिविरुद्ध हिंसात्मक युद्ध गर्ने माओवादीलाई २०६४ मा नेपाली जनताले अनुमोदन गर्ने विश्वास गरिएको थिएन ।

हिंसात्मक द्वन्द्वकालमा बास र गाँससमेत नदिने जनताले माओवादीलाई २०६४ मा भारी मतदान गरेर उच्च पुरस्कार दिए । माओवादी फेरि हिंसामा नफर्कीयोस् भने सोच राखेर तिनलाई मतदान गर्ने पनि कतिपय भए होलान्, आम मतदाताचाहिँ यति ठूलो विध्वङ्गश मच्चाउन सक्ने माओवादीलाई राज्यसत्ता जिम्मा लगाइयो भने देश बनाउन पनि सक्ला भने विश्वासमा रहेको बुझिन्थ्यो । तर दुई दशकसम्म माओवादीको वरिपरि सत्ता घुमिरहेँदा देशले समृद्धिको मार्ग तय गर्न त सक्दै सकेन, मुलुक यथास्थितिमा रहन पनि सकेन । अराजकता, भ्रष्टाचार, अनियमितता, बेथिति, भागबण्डावादी संस्कृति, युवा पलायन, बेरोजगारी, अस्थिरता, राष्ट्रिय एकता र सामाजिक सद्भावनामा सङ्कट, देशको सार्वभौमिकता र राष्ट्रियतामा गम्भीर आँच तथा जन असन्तुष्टिको अनियन्त्रित बेग नै विगत दुई दशकको विशेषता हो । देशको समय बर्बाद भएको दशकका रूपमा माओवादी विचरणकाललाई लिइन्छ ।

माओवादीलाई अधि सारेर मुलुकमा भित्र्याइएको धर्मनिरपेक्षतासहितको सङ्घीय, जातिवादी समानुपातिक गणतन्त्र असफल भएको ठहर नेपाली जनताले गर्दै थिए, विद्यमान व्यवस्थाको विकल्प खोज्ने चेतनाको बिस्तार हुनै लागेको थियो । त्यसपछि अदृश्य शक्ति आफैँले अर्को चक्रव्यूहको रचना गरिदियो । नीति र व्यवस्था यथावत राखि नेता मात्र बदलेर समाधान (सुख) खोज्ने अवधारणा सामाजिक सञ्जालमार्फत् ब्याप्त बनाइयो । पुराना दल र पुराना नेता नै यो मुलुकमा हरेक दुःखको कारण भएको सन्देश नागरिक तहसम्म पुऱ्याइयो । जनताले चिन्दै नचिनेका, कुनै सुखद पृष्ठभूमि नभएका अराजनीतिक पात्रहरूलाई मूर्कितदाता-भगवानका रूपमा सामाजिक सञ्जालका माध्यमबाट प्रस्तुत गरियो । दसवर्षे विध्वङ्सका नाइके माओवादीलाई राज्य जिम्मा लगाएको ठीक दुई दशकपछि माओवादीको भन्दा खरनका विध्वङ्स रचियो र उक्त महाविध्वङ्सका ओषधिपत नाइकेहरूलाई राज्यसत्ता जिम्मा लगाउन निर्वाचनको नाटक रचेर औपचारिकता दिने कार्य सम्पन्न भएको छ । स्थालहरूले दुःख दियो भनेर ब्वाँसाहरूलाई निम्त्याउने काम भएको छ । २०६२-६४ मा भैं यसपटक पनि विध्वङ्सकारीको हातमा राज्यसत्ता पुऱ्याउन अन्ततः हामी नेपाली जनता नै प्रयोग भएका छौँ ।

जहानियाँ राणा शासनको विकल्प प्रजातन्त्र भएजस्तै, निर्दलीय पञ्चायती व्यवस्थाको विकल्प बहुदलीय संसदीय प्रणाली भएजस्तै धर्मनिरपेक्षतासहितको जातिवादी सङ्घीय गणतन्त्रको विकल्प छ र त्यो विकल्प भनेको 'सनातन बौद्ध किंरात राष्ट्र नेपालको सम्वैधानिक पहिचानसहित अखण्डत सार्वभौमिकता (प्रदेश खारेजी), समानुपातिकतासहित पूर्ण संसदीय प्रणाली, गैरजातिवादी नीति र आलङ्कारिक राजसंस्था

रहने' राज्य व्यवस्था हो । तर काङ्ग्रेस-कम्युनिष्टको विकल्प दाबी गर्नेहरूले अहिलेसम्म उल्लिखित कुनै पनि राजनीतिक एजेण्डा ग्रहण गरेका छैनन् । कदाचित यिनले सत्ता प्राप्त गरिसकेपछि उल्लिखित एजेण्डासहितको गन्तव्यमा मुलुकलाई लैजान खोजे भने सम्पूर्ण देशभक्त राष्ट्रवादी नेपालीले यिनलाई साथ/समर्थन दिन हिँच्कचाउनु हुँदैन । त्यो अवस्थामा हिजोको हज्जार अपराधलाई पनि क्षमा दिन नेपाली मतदाता तयार हुनुपर्छ । तर कथित वैकल्पिक समूहको उत्पत्ति नेपाली राष्ट्रियताको सुदृढीकरणका निमित्त भएको विश्वास गर्न सकिने कुनै सङ्केत देखिएको छैन ।

अहिलेसम्मको अध्ययनले राजासहितको प्रजातन्त्र विस्थापन गराउने अदृश्य शक्ति (deep state) नै पुराना राजनीतिक दलहरूलाई ओभरले पारिदिने रणनीतिक गन्तव्यमा सक्रिय रहेको देखाउँछ । नेतामात्र बदलेर नीति (व्यवस्था) यथावत राख्ने या नीति बदल्ने परेपनि अभै आफ्नो अनुकुलताको निम्ति बदल्ने पक्षमा अदृश्य शक्ति रहेका छन् । उनीहरूले चाहेको प्रत्यक्ष निर्वाचित कार्यकारी प्रमुख र जातियतामा आधारित पूर्ण समानुपातिक व्यवस्था हो । अनेकौँ आकांक्षकारका नेता र समूहलाई विश्वासमा लिएर काम गराउन मुस्किल परिरहेको हुँदा बाह्यशक्तिलाई एकै व्यक्ति सर्वशक्तिमान रहने अवस्था-व्यवस्थाको आवश्यकता पर्न गएको छ । त्यस्तै नेपाली समाजको एकता, परस्पर विश्वास र प्रेम एवम् सम्मान भङ्ग गरेर स्थायी प्रतिस्पर्धीका रूपमा नेपालीलाई राख्न पूर्ण समानुपातिक प्रणाली तिनलाई चाहिएको छ । डीप स्टेट अर्थात् अदृश्य शक्ति अर्थात् बाह्यशक्तिमा सबैभन्दा ठूलो त्रास कुनै कुराको छ भने त्यो 'नेपालीको एकता' हो । देशभक्त राष्ट्रवादी नेपालीलाई डीपस्टेटवालाहरू आफ्नो मुख्य शत्रु ठान्छन् र देशभक्तहरूको हातमा राज्यसत्ताको स्वामित्व नपुगोस् भनेर उनीहरू सदैव सचेत रहेका हुन्छन् । पछिल्लो चुनावी परिणामले अदृश्यशक्तिलाई असीमित खुशी र उत्साह पैदा गरिदिएको बुझ्न सकिन्छ । आँखा खोलेर मतदान नगर्दा देशको अस्तित्वमै सङ्कट आउनसक्छ भने सन्देश प्रवाह हुँदाहुँदै पनि युक्रेनी मतदाताले भैं दुवै आँखा पुरै बन्द गरेर नेपाली मतदाताले मतदान गरिदिए ।

पुराना दल र नेतृत्वप्रतिको चर्म असन्तुष्टिका कारणले होस् या नयाँ अनुहारलाई प्रयोग गरेर हेर्ने चाहनाबाट अभिप्रेरित भएर होस् - नेपाली मतदाताको रोजाइमा यसपटक 'एलियन'हरू परेका छन् । यिनलाई अदृश्य शक्तिले उत्तरी छिमेकी मित्रराष्ट्रसँग दुरीको व्यवहार गर्न/गराउन या एसपीपी जस्ता सम्झौता गरेर बाह्य देशको सैन्य शक्ति स्थानमा गर्न या दलाइ लामाहरूको गतिविधिलाई उच्च गति दिनकै लागि सत्ताको मालिक बनाइएको हो भनेपनि केही लोकप्रिय कदम चाल्नुपर्ने जनदबाब नयाँ सरकारमाथि मतको भारले पैदा गरिदिएको छ । त्यसैले बालेन्द्रको नेतृत्वमा गठन हुने सरकारले एसपीपी सम्झौतालागायतका राष्ट्रद्रोही काम गर्नुअघि केही अत्यन्त लोकप्रिय निर्णयहरू लिइन् सम्भव छ । चामत्कारिक ढङ्गले विजयी बनाइएको दलका सभापतिबाट भन्दा बालेन्द्रबाट सुशासन र भ्रष्टाचार नियन्त्रणका पक्षमा प्रभावकारी कार्य हुनसक्ने आम वि्वास छ । बालेन्द्रका लोकप्रिय कदमहरूको समर्थनमा जनमत वृद्धि हुँदै जाँदा त्यसले पार्टीको अर्को पक्षमा छटपटी बढाउने निश्चित छ र बालेन्द्रका निम्ति पहिलो चुनौती उनको आफ्नै पार्टी बनेछ । एसपीपी सम्झौता उनको अर्को त्यस्तो चुनौती हुनेछ जुन सम्पन्न हुँदा नेपाली जनता आन्दोलित हुनेछन् र नहुँदा बाह्यशक्ति नै कठोर चुनौतीका रूपमा देखापर्ने छन् ।

देश कसैको स्वार्थका निम्ति रणनीतिक युद्धस्थल नबनोस् र नेपाली जनताले आत्मसम्मान र स्वाभिमानका साथ शान्तिपूर्ण जीवन बाँच्न पाउन् भने हामी सबैको चाहना थियो र छ । तर मतदाताको विवेकीय निर्णय हुन सकेन, साउदी अरब, बहराइन, युएई, कुवेत, ओमान र युक्रेनका जनताले भैं अर्काको निम्ति देश जोखिम र त्रासमा रहनुपर्ने चिन्ता थपिएको छ । देशको पक्षका सन्देश र चाहनालाई उपेक्षा गरेर नेपाली मतदाता यतिबेला औधी खुशी भएका छन्, त्यसैले यतिबेला महान् नेपाली दार्शनिक रूपचन्द्र विष्टको स्मरण धेरै देशभक्त नेपालीलाई भर्झहेको हुनुपर्छ । उहाँले भन्नुभएको थियो- 'नेपाली जनतालाई नकारात्मकता र भुट्टो मात्र मन पर्दोरहेछ, सत्य जतिपटक भनेपनि ग्रहण नगर्ने तर भुट्टो र नकारात्मक कुरा पायो भने धुमधामसङ्ग बोकेर फेलाउन जहिले पनि तयार हुने रहेछन् । त्यसैले मैले पुरै जीवन जनजागरणमा खर्चिएर पनि यिनलाई जगाउन सकिन्न ।'

नेपाली मतदाताले मत त बदले, तर विवेकले होइन आवेगले, सोचेर होइन घोचेर । यही मत युक्रेन र अरब मुलुकमा भैं युद्ध आमन्त्रणको आधार/कारण नबनोस् ! देशको थप समय बर्बाद नहोस् !

सबैमा सद्बुद्धि र राष्ट्रिय भाव पैदा होस्, जय मातृभूमि ! घटना र विचारबाट

अनारका १५ फाइदा

खराब कोलेस्टेरोल घटाउन सहयोग गर्छ ।

क्यान्सर विरोधी :

अनारमा हुने तत्व क्यान्सर प्रतिरोधी मानिन्छ ।

उच्च रक्तचाप नियन्त्रण गर्छ :

अनारले रक्त नलीमा हुने सम्भावित हानीबाट जोगाउँछ । रातलाई पातलो बनाई शरीरभर रातको प्रवाह छिरीतो बनाउँछ ।

रोग प्रतिरोधात्मक क्षमता वृद्धि गर्छ :

यसमा हुने एन्टिब्याक्टेरियल र एन्टि माइक्रोबायल गुणले भाइरसविरुद्ध लड्न सक्ने र रोग प्रतिरोधात्मक क्षमता वृद्धि गर्छ । यसमा हुने भिटामिन सीले भाइरसका कारण शरीरमा हुने संक्रमणविरुद्ध जुध्न सहयोग गर्छ ।

रक्त अल्पताबाट जोगाउँछ :

अनारको जुसमा प्रशस्त मात्रामा आइरन हुन्छ । मासिकधर्म वा गर्भवती अवस्थामा रक्तअल्पमा यसको जुस निकै लाभदायक मानिन्छ ।

शरीरलाई शान्त बनाउँछ :

अनारमा शारीरिक उत्तेजनलाई शान्त पार्ने तत्व हुन्छ । यसको यही गुणका कारण अनारले दम, पायल्स, पखला र अन्य रोगबाट बचाउँछ ।

कलेजोलाई फाइदा :

अनारको जुसले कलेजको रक्षा मात्रा गर्दैन बरु मंदिरा वा अन्य पदार्थले कलेजोमा कुनै प्रकारको हानी गरेमा उपचारको काम पनि गर्छ । कलेजोलाई प्रभावकारी ढंगले कार्य गर्न सहयोग गर्छ ।

पेटलाई शान्त पार्छ :

अनारको जुसले भोक बढाउँछ, तिर्खा नियन्त्रण गर्छ, पाचन प्रणालीलाई सुधार गर्छ र कब्जियतको समस्या हटाउँछ ।

छालालाई पनि फाइदा :

च्याउरी, आँखा मुनि आउने कालो धब्बा, पिम्पल लगायतका समस्या बाट बचाउँछ ।

कपालको रक्षा :

नियमित रुपमा अनार खौंदा कपाललाई बलियो बनाउँछ र भर्नबाट बचाउँछ ।

यौन स्वास्थ्य मजबुत पार्छ :

अनारको जुसले यौन स्वास्थ्यलाई सक्रिय बनाउन मद्दत गर्छ ।

नोट: स्वस्थ रहन अनार खानुको साथै शारीरिक व्यायाम नियमित गर्नुपर्छ । यसका साथै नियमित स्वास्थ्य जाँच पनि गर्नुपर्छ ।

सम्पर्क:
सीताराम सफा सेनेटरी
सुपथ मूल्यमा काम
गर्ने र गराउन हामीलाई
एक छोटी सेवा गर्ने
मौका दिनुहोस्
भैरहवा
९८६९७८२९७५, ९८००७६०६२२

